

**Clarificări furnizate de Grupul de lucru pentru
transpunerea Directivei privind cerințele de capital (CRDTG) cu implicații asupra
Regulamentului BNR – CNVM nr. 24/29/2006 privind determinarea cerințelor minime
de capital ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții pentru riscul operațional**

Referință	Anexa nr. 1 la <i>Regulamentul BNR – CNVM nr. 24/29/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții pentru riscul operațional – Detalierea liniilor de activitate</i>
Problemă	Sfera de cuprindere a Brokerajului de retail
Nr. crt.	1 (Q49 CRDTG)
Întrebare	<p>La aplicarea abordării standard pentru riscul operațional este necesară separarea Brokerajului de retail de Tranzacționare și vânzări. Criteriul pentru această separare este următorul: „Activități cu persoane fizice sau entități mici sau mijlocii, față de care expunerile îndeplinesc condițiile pentru a fi încadrate în clasa expunerilor de tip retail, stabilite la art.4 alin.(2) din <i>Regulamentul BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard</i>”.</p> <p>Cu toate acestea, art.4 alin.(2) din <i>Regulamentul BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard</i> nu cuprinde precizări privind entitățile mici și mijlocii. Care sunt criteriile care trebuie folosite în acest caz?</p>
Răspuns	<p><i>Regulamentul BNR–CNVM nr. 24/29/2006</i> prevede că linia de activitate Brokeraj de retail include „Activități cu persoane fizice sau entități mici sau mijlocii, față de care expunerile îndeplinesc condițiile pentru a fi încadrate în clasa expunerilor de tip retail, stabilite la art. 4 alin. (2) din <i>Regulamentul BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard</i>”. Tipurile de activități incluse sunt indicate în cea de-a treia coloană a Tabelului din Anexa nr. 1 la <i>Regulamentul BNR – CNVM nr. 24/29/2006</i>.</p>

	<p>Art.4 alin.(2) stabilește clasa expunerilor de tip retail, dar prevederea este orientată pe riscul de credit. Scopul liniilor de activitate pentru abordarea standard, din Anexa nr. 1 la <i>Regulamentul BNR–CNVM nr. 24/29/2006</i>, este delimitarea grupurilor de activități cu un profil de risc operațional comparabil. Instituțiile de credit trebuie să stabilească politici și criterii proprii de încadrare a activităților lor pe aceste linii de activitate în conformitate cu <i>Principiile de încadrare pe linii de activitate</i> din Anexa nr.2 la <i>Regulamentul BNR – CNVM nr. 24/29/2006</i>. Mai concret, pentru a distinge entitățile mici și mijlocii, condițiile (a), (c) și (d) prevăzute de art.4 alin. (2) trebuie aplicate după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) relația clientelară trebuie să fie cu o entitate mică sau mijlocie; (b) relația clientelară trebuie să fie parte a unui număr semnificativ de relații clientelare având caracteristici similare astfel încât riscurile operaționale aferente acestora să fie reduse substanțial; și (c) sumele solicitate de fiecare relație clientelară trebuie să fie similare și relativ mici.
--	--

Referință	<i>Regulamentul BNR – CNVM nr. 24/29/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții pentru riscul operațional, Anexa nr. 2, pct. 3, lit. d)</i>
Problemă	Încadrarea pe linii de activitate în cadrul Abordării standard
Nr. crt.	2 (Q83 CRDTG)
Întrebare	Potrivit textului: „Încadrarea activităților pe linii, pentru scopul determinării cerinței de capital aferente riscului operațional, trebuie să fie în concordanță cu categoriile utilizate pentru riscul de credit și riscul de piață”. Se solicită asistență cu privire la modul în care se poate realiza concordanța dintre liniile de activitate indicate în Anexa nr. 1 la <i>Regulamentul BNR – CNVM nr. 24/29/2006</i> și categoriile utilizate pentru riscul de credit și cel de piață.
Răspuns	Această întrebare este similară cu întrebarea nr.1 (Q49 CRDTG), răspunsul la aceasta din urmă referindu-se la încadrarea activităților pe linia Brokeraj de retail.

În primul rând, răspunsul la întrebarea nr.1 cuprinde câteva instrucțiuni cu privire la activitățile care se încadrează pe linia Tranzacționare și vânzări. În al doilea rând, cerința de concordanță este una generală. Totuși, trebuie să se ia în considerare că tipurile de risc de piață, clasele de expuneri la riscul de credit și liniile de activitate reglementate pentru riscul operațional nu pot fi puse în corespondență într-un mod simplu.

Liniile interne de activitate constituie fundamentul proceselor de tratare a anumitor activități, produse sau clienți (de exemplu: clienții față de care expunerile îndeplinesc condițiile pentru a fi încadrate în clasa expunerilor de tip retail) și a riscurilor inerente. Ca urmare, aceste linii interne de activitate au profiluri de risc operațional diferite și încadrarea activităților pe liniile reglementate poate avea ca punct de plecare aceste linii de activitate interne. Totuși, instituția trebuie să se asigure că încadrarea pe liniile Activitate bancară comercială și Activitate bancară de retail, ca și Brokeraj de retail și Tranzacționare și vânzări, respectă condițiile utilizate în riscul de credit și cel de piață, evitând astfel arbitrajul în aplicarea reglementărilor. Astfel, condițiile utilizate în cazul riscului de credit pentru stabilirea clasei expunerilor de tip retail (Capitolul I, Secțiunea a 3-a din *Regulamentul BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard* și Capitolul I, Secțiunea 3 din *Regulamentul BNR-CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating*) pot fi aplicate pentru scopurile riscului operațional, pentru încadrarea pe Activitate bancară de retail și Activitate bancară comercială și respectiv Brokeraj de retail și Tranzacționare și vânzări, după cum urmează:

- (a) relația clientelară trebuie să fie cu o persoană fizică sau cu o entitate mică sau mijlocie;
- (b) relația clientelară trebuie să fie parte a unui număr semnificativ de relații clientelare având caracteristici similare astfel încât riscurile operaționale aferente acestora să fie reduse substanțial; și
- (c) sumele solicitate – valoarea serviciilor bancare – de fiecare relație

	<p>clientelară trebuie să fie similare și relativ mici. Sumele solicitate trebuie să fie mai mici decât cele din liniile Activitate bancară comercială și Tranzacționare și vânzări. Dacă (a), (b) sau (c) nu sunt îndeplinite în cazul unui client, activitățile trebuie încadrate pe Activitate bancară comercială sau Tranzacționare și vânzări.</p>
--	---

Referință	<i>Regulamentul BNR–CNVM nr. 24/29/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții pentru riscul operațional</i> , art. 6 alin. (2) și art. 7
Problemă	Riscul operațional – determinarea bazei de calcul pentru instituțiile noi
Nr. crt.	3 (Q54 CRDTG)
Întrebare	<i>Regulamentul BNR–CNVM nr. 24/29/2006</i> prevede că baza de calcul se va determina pe baza observărilor pe trei ani. În cazul instituțiilor de credit care își desfășoară activitatea de mai puțin de trei ani, sumele necesare pentru determinarea bazei de calcul în cazul abordării de bază, ca și a cerinței de capital în cazul abordării standard/abordării standard alternative trebuie să fie, în plus față de datele auditate, cele estimate în planul lor de afaceri ? Sau este mai indicat să nu se determine baza de calcul, ci, în schimb să se utilizeze, după caz, direct indicatorul relevant (pentru primul an de funcționare) sau o medie a indicatorilor relevanți pentru anii cu date disponibile ?
Răspuns	<p>Art.6 alin.(2) impune utilizarea ultimelor trei observări anuale efectuate la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar. În cazul în care aceste date nu au fost auditate, se pot utiliza estimări ale acestora. Deci ceea ce este întotdeauna obligatoriu este utilizarea de date istorice atunci când acestea sunt disponibile.</p> <p><i>Regulamentul BNR–CNVM nr. 24/29/2006</i> nu prevede, totuși, tratamentul situațiilor în care (i) sunt mai puțin de trei observări disponibile (o instituție de credit relativ nouă) sau (ii) nu există nicio observare disponibilă (o instituție de credit complet nouă).</p> <p>În toate situațiile, indiferent de cât de multe date sunt disponibile pentru realizarea</p>

	<p>calculului prevăzute de <i>Regulamentul BNR–CNVM nr. 24/29/2006</i>, instituția trebuie să ia în considerare riscul operațional în cadrul evaluării interne a capitalului conform art. 148 din <i>Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006</i>, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007. În mod similar, acesta este unul din elementele pe care Banca Națională a României îl va avea în vedere la verificarea evaluării interne, în conformitate cu art. 166 din <i>Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006</i>, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007. Cu toate acestea, pentru instituțiile care-și desfășoară activitatea de mai puțin de trei ani, este adecvată utilizarea în realizarea calculului de estimări anticipative, cu observația că se vor folosi date istorice imediat ce acestea sunt disponibile.</p>
--	--